N. 7. 1838

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS-BLAD.

Dingsdag 9 Januarij.

Frankrijk.

Parijs, den 5den Januarij.

De discussien in de kamer der pairs, die anders meestal zeer gematigd, dikwijls zeer onbeduidend zijn, hebben zich dezer dagen bij de behandeling van het adres van antwoord door eene buitengewone levendigheid onderscheiden. Nadat in de zitting van eergisteren de legitimistischgezinde markies *de Dreux Brezé* het bestuur in het algemeen had aangevallen en door zijne toespeling op de [illegible] van 's Konings kinderen, den hertog *van Orleans* [illegible] in 's Prinsen mond niet onbelangrijke hulding van de vrijheid der eerediensten, werd door den heer *Montalembert* verlangd, dat men met een woord aan de poolsche nationaliteit mogt gedachtig zijn, en werden door hem ook inlichtingen van den heer *Molé* gevraagd aangaande de zaak van het Grünenwald. Opzigtelijk dit laatste punt zeide de president, dat de eigendom van het gezegde bosch onbeslist was gebleven en alzoo aan de beide partijen de exploitatie van hetzelve ontzegd was geworden, hetgeen tot de jongste beslechting van het vraagstuk had geleid. Hij weerde echter het betoog van een der leden af, dat die beslechting verkregen was door de krijgshaftige houding welke men terstond had aangenomen, en dat Pruissen ten deze eenige andere bedoeling zou gehad hebben, dan om mede te werken tot het behoud van den algemeenen vrede.

In de zitting der pairs van gisteren, waarin men tot de vijfde zinsnede van het adres, die op Spanje betrekking heeft, zou overgaan, werd nog vooraf door den graaf *d'Harcourt* een amendement voorgesteld op de voorgaande paragraaf, de [illegible] kunde betreffende, en wel betrekkelijk Polen; aan het slot dier zinsnede wilde hij gevoegd hebben: » Intusschen kunnen wij niet nalaten de rampen eener natie te betreuren die lang onze getrouwste bondgenoote was, en aan welke bij de plegtigste traktaten een [illegible] was gewaarborgd." Door den president van den raad, den heer *Molé*, werd dit amendement, op zich-zelf overigens weinig beduidend, meer uit het oogpunt van deszelfs nutteloosheid bestreden, naardien, hoeveel deelneming men ook voor de ongelukkige poolsche natie mogt gevoelen, de gedurige herhaling dier betuiging, waartoe men bij eene aanneming van het amendement voortaan als 't ware verpligt zou zijn, uithoofde die woorden toch geen verdere gevolgen konde hebben, der kamer onwaardig zouden zijn en veeleer eene bekentenis van onvermogen, om de poolsche zaak van nut te zijn, zouden inhouden. Door den heer *Broglie* werd het amendement meerendeels op dezelfde gronden bestreden, door den graaf *Montalembert* daarentegen voorgestaan, doch ten laatste verworpen.

Tot de zinsnede betrekkelijk Spanje vervolgens overgegaan zijnde, voerde de heer *Cousin* het woord, om de zaak der Koningin in zijne bescherming te nemen en de houding van het bestuur jegens Spanje te gispen; hij beklaagde zich over de weinige hulp die door Frankrijk [illegible] aan Spanje werd toegebragt, of eigenlijk op niets neerkwam; hij betoogde [illegible] spaansche constitutionelen thans tot gematigder gevoelens waren gekomen en aan de regeringloosheid regt hadden gedaan; zij hadden echter eene worsteling die steeds moeijelijker werd door te staan; don *Carlos* stond weder aan het hoofd van een talrijk weluitgerust leger; de omstandigheden bij het vorig jaar vergeleken waren veranderd; de toen bestaande bezwaren tegen de interventie bestonden niet meer; het oogenblik was dan gekomen om de bepalingen van het viervoudig verbond naauwgezet na te leven; hij beriep zich op de stem van een der uitstekendste leden van de gemangde partij in Spanje, den heer *Martinez de la Rosa*, dat de fransche tusschenkomst door den volksgeest ingeroepen werd; wat echter de middelen betrof, deze liet hij aan het ministerie over; de stoutste maar ook de meeste afdoende was zeker de gewapende tusschenkomst onder de fransche vlag, waardoor even als te Antwerpen de zaak in eenen veldtogt kon afgedaan zijn.

Door den heer *Molé* werd onmiddelijk wederom het woord gevoerd om den vorigen spreker te beantwoorden. Iedereen, zeide de minister, [illegible] legt Frankrijk de verpligting op, om den toevoer van wapenen en munitien over de grenzen te beletten; hieraan had men voldaan, ja meer dan dat gedaan; in den geest van het traktaat van het viervoudig lag zeker de bedoeling, dat de constitutionele zaak in Spanje mogt zegevieren; maar, niet ten koste der uitputting van Frankrijks magt, met opoffering van al deszelfs overige belangen; men moest Spanje niet alleen, maar geheel Europa steeds voor oogen houden; eenmaal in Spanje tusschen beide komende, kon men [illegible] zegevierende daaruit trekken, en hij, minister, die meer dan ooit tegen de interventie was, verklaarde, dat zoo wanneer daartoe overgegaan werd, Frankrijk's geheele magt dan ook des noodig daartoe moest besteed worden. Van eene zaak van zulk onberekenbaar belang scheen de vorige spreker alleen de spaansche zijde en geenszins de fransche, zich voor den geest te hebben gehaald. De heer *Molé* bestreed vervolgens de argumenten van den heer *Cousin*: dat thans het geschikte oogenblik was gekomen; dat men in Afrika gezegevierd, dat Frankrijk rustig en bevredigd was; de heer *Molé* beweerde daarentegen, dat men in Afrika slechts had aangevangen, dat eene nog versche gebeurtenis eenige ongerustheid had verwekt, en dat men geen oogenblik voor de toekomst kon instaan; op de bedenking, of men dan niets voor de koningin doen zoude, moest hij antwoorden, alles wat Frankrijks belang veroorloofde; men wees de interventie af, omdat men haar tegen Frankrijks belang [illegible] hield; maar voor het overige zou men al het mogelijke doen.

Met deze rede van den heer *Molé*, die met eenige toejuichingen werd ontvangen, was de heer *Cousin* bij lang niet te vreden; zelf de middelen niet kunnende of durvende aanwijzen, verlangde hij dat de ministers hem zeiden, door welke derzelve de constitutionele zaak was te redden, en hieraan schenen zij niet te willen voldoen. Bij hem voegde zich de heer *Villemain*, die den heer *Molé* categorisch afvroeg, of de eventuele omverwerping van het gouvernement der koningin, en de komst ten troon van don *Carlos*, te kort doende aan de regten en de constitutie der Spanjaarden en tegen Frankrijks belang inloopende, als eene oorlogsverklaring door den minister zoude beschouwd worden. De heer *Molé* weigerde hierop te antwoorden, zeggende, dat men voorzeker niet verwachten kon, dat hij zich over eene onzekere mogelijkheid uitliet, waarvan de omstandigheden ten hoogste konden verschillen. Eene hevige woordenstrijd rees hierop tusschen den minister en den heer *Cousin*, welke laatste op den eerste de verantwoordelijkheid van al de gevolgen in Spanje wilde doen rusten, en hem de verklaring in den mond wilde leggen, dat men Spanje hulp aan geld noch manschappen zou verleenen, wat er ook gebeurde, zelfs bij eene contra-revolutie. De minister ontkende zulks gezegd te hebben; de heer *Cousin* hield vol. Men wierp elkander, onder steeds klimmende beweging, zoo als die zelden bij de pairs plaats heeft, persoonlijke beleedigingen toe, waarbij de president moest tusschen beide komen. Ten slotte werd de paragraaf onveranderd aangenomen, en had men dus de geheele zitting aan de discussie van twee artikelen, zonder eenig nut, besteed.

In de zitting van heden hebben de pairs de discussie over het adres voortgezet en ten einde gebragt. De zaak van Algiers werd daarbij nog ter sprake gebragt, verlangende het nieuwe lid der kamer, de heer *Merilhou*, dat Algiers tot fransch [illegible] wierd verklaard; ook over Haïti werd gesproken; [illegible] eindelijk onveranderd met 130 tegen 12 stemmen.

— Van alle zijden leest men thans in de dagbladen der departementen, van troepen-bewegingen naar de noordelijke grenzen; van den anderen kant heeft een aantal regimenten [illegible] bekomen. Het schijnt echter dat men niet geheel [illegible]

van de vorming eens observatiekorps, waartoe reeds besloten was geweest. Hetzelve zou echter slechts uit 20,000 in plaats van uit 50,000 man bestaan.

— De nieuwe spaansche gezant, de heer *Espeja*, wordt binnen weinig dagen hier verwacht.

— Blijkens de berigten uit Madrid van [illegible] heeft generaal *Espartero* voor de tweede maal de [illegible] geweigerd; hij zou den generaal *Latre* voor die [illegible] aanbevolen.

— In bijzondere berigten uit Baijonne van den 1sten, wordt [illegible] stellig voorgedragen, dat de nieuwe karlistische expeditie zich den 27sten in beweging had gesteld, niet onder aanvoering van *Basilio Garcia*, maar onder bevel van den pastoor *Merino*, den markies *Boveda* en *Zavala*; zij scheen zich op Frias en Cella Perlata te rigten, zijnde dit laatste het punt waar don *Carlos*, den 24sten October ll. den Ebro weder overtrok. De expeditie bestond uit 9 bataillons infanterie van 5 à 600 man en uit 4 eskadrons; geen enkele Baskier of Navarrees bevond zich bij dezelve.

Berigten uit Vera van den 30sten December, spreken van een vrij ernstig gevecht op de christinische linie van Ariz Urroz, nabij die van Valcarlos loopende, waar de constitutionelen geslagen waren en een 600tal op Fransch grondgebied de wijk had moeten nemen.

— In de fondsen ging heden weinig ter beurze om; de speculanten hielden zich nog met de vereffening bezig. De notering was heden (5 *Januarij*) 5 pCt. 108,15; 3 pCt. 78,95; Nap. renten 98,05; Spanje 20⅝; Portugal 18⅞; Rom. L. 100⅝.

Van den 6den.

Heden is in de kamer van afgevaardigden voorlezing gedaan van het ontwerp-adres in antwoord op 's konings aanspraak. De voornaamste zinsneden daarvan zijn de volgende:

» SIRE!

» Wij verheugen ons met U. M. te zien, dat Frankrijks instellingen zich bevestigen, dat zijn voorspoed toeneemt en hetzelve het voorbeeld geeft van een volk, bij 't welk de bestaande vrijheid zich vereenigt met de handhaving der openbare orde. Door de herstelling van de rust heeft Uw hart zijn dierbaarsten, zijn langst gekoesterden wensch kunnen voldoen. Uw gouvernement heeft van het gepast oogenblik gebruik gemaakt, om de kwijtschelding van straf, de herinnering aan onze verdeeldheid uit te wisschen en de bevrediging der gemoederen te verzekeren. Wij verheugen ons uit naam van Frankrijk te verklaren, dat Uw vertrouwen niet is te leur gesteld, en dat, bij het krachtbetoon van het bewind, in de grootmoedige vergeving zelve, U. M. niet te vergeefs de hoop heeft gevoed van de hartstogten te zien bedaren, de verbittering verdwijnen en de bewerkers van de wanorde dagelijks meer en meer op zich zelve te zien staan en verfoeid te zien.

» Wij vernemen met genoegen, dat de rust der wereld meer dan ooit bevestigd schijnt; de handhaving van den vrede is, na de zorg voor zijne eer, de vurigste wensch van Frankrijk.

» Met eene diepe droefheid aanschouwen wij den burger-oorlog die Spanje nog blijft verwoesten; wij gevoelen ons bewogen bij het zien van de rampen eener bevriende natie; wij juichen den volhardenden moed toe van de verdedigers der koningin *Isabella*, en stellen ons vertrouwen in de maatregelen, welke uw gouvernement, bij de getrouwe naleving van het traktaat van het viervoudig verbond, zou gelooven te moeten nemen, tot bereiking van het doel 't welk de hooge contracterende partijen zich hebben voorgesteld, de bevrediging van het Schier-eiland en om hetzelve voor de rampen eener tegenomwenteling te behoeden.

» Het huwelijk van den erfgenaam van den troon heeft aan den wensch van Frankrijk voldaan; en zoo de jeugdige vorstin, die tot uwe kinderen kwam te behooren, zooveel bewijzen van verstandigheid verwierf, de redenen van dat Frankrijk voor het haar om haar-zelve beminde, reeds in haar een waarborg van bestendiging onzer dijnasty zag. De verbindtenis door de prinses *Maria* aangegaan, heeft de voldoening die U. M. als hoofd eener familie [illegible], nog vermeerderd.

» [illegible] heeft, na de gevaren van eenen roemvollen storm, de driekleurige vlag op de muren van Constantine zien wapperen [illegible] de overwinning de schoonste belooning voor zijne [illegible] [illegible] de tweede uwer zonen heeft, naar des [illegible] voorbeeld, zijn deel genomen van de gevaren en den roem [illegible] soldaten. Het heeft ons niet bevreemd, dat zijn jonge broeder zich bij hem heeft willen voegen. U. M. heeft uwe zonen geleerd, dat het hunne grootste eer is, het eerst hun bloed voor Frankrijk veil te hebben. Wij vereenigen ons met de dankerkentenis door U. M. den Hemel gebragt voor de verleende zege, met het smartgevoel door U. M. aan de dapperen gewijd die hun roem met hunnen dood hebben betaald, en met de eerbewijzen verleend aan degenen die gelukkiger waren en de vruchten van hunnen triomf plukten. Wij wenschen ons geluk, dat Frankrijk door die overwinning zijne overmagt in het oosten van het rijk van Algiers heeft kunnen verzekeren, gelijk het door den vrede deszelfs [illegible] het westen heeft verzekerd.

» [illegible] de orde, de regtschapenheid, maken met de kracht[illegible]ding, wanneer die noodig is, de meest afdoende middelen [illegible] overwinning te bevestigen, en met die hoop zullen wij het algemeen overzigt nagaan van onze gesteldheid, en de opregte handhaving van de uitgaven welke de bestendiging onzer heerschappij in Afrika zal vereischen.

» Onze finantien zijn in den voorspoedigsten staat, en deze voorspoed, die door de spaarzaamheid in de uitgaven nog moet toenemen, zal, hopen wij, door de conversie der schuld, toelaten om de zwaarte der openbare lasten te verligten."

De discussie over dit ontwerp-adres is op aanstaanden Maandag bepaald.

— Door den minister van buitenlandsche zaken is bij de discussie in de kamer der pairs de tegenwoordige magt in Afrika opgegeven 49,000 man te bedragen. Van elders wordt die magt op slechts 30,000 begroot; als te Constantine omtrent 5000, in de onderscheidene legerkampen 3000, te Bona 3000, te Algiers en in de kampen 10,000, te Oran, Arzew en Mostaganem 9000 man.

— Berigten uit Baijonne van den 3den Januarij ontvangen, houden dat een andere karlistische troep, over wien het bevel aan *Basilio Garcia* was toevertrouwd, te Mendavia, tusschen Viana en Lodosa, door de constitutionelen geslagen was, waarbij vooral de karlistische ruiterij had geleden. Wat de hoofdexpeditie onder den priester *Merino* en den markies *Boveda* betrof, deze was door Frias en Cella Perlata aan den anderen Ebro-oever gekomen, maar door den aantogt van den generaal *Iriarte* genoodzaakt geweest de rivier weder over te gaan.

Te St. Sebastiaan werden stoombooten verwacht, om het overschot van het britsch legioen aan boord te nemen.

— Ook heden was de handel in fondsen ter beurze flaauw, evenzeer de koers. De notering was heden (6 *Januarij*) 5 pCt. 108,15; 3 pCt. 79; Nap. r. 98,05; Sp. 20¾; Port. 19; Rom L. 100⅝.

Duitschland.

FRANKFORT, den 4den Januarij.

De *Allgemeine Zeitung* en het dagblad van Hanover, deelen twee in denzelfden geest geschreven, misschien wel half officiele berigten uit Berlijn mede, waarin hoofdzakelijk gezegd wordt, dat de graaf *von Galen*, Pruissische gezant bij het Belgische hof, zijn ontslag uit de staatsdienst bekomen heeft, dewijl hij, op grond, dat hij niet instemde met de handelwijs der regering, geweigerd had, de hem gegevene instructien ten uitvoer te brengen, om het Belgische kabinet met den waren staat van zaken in Keulen bekend te maken, en om, ter wederlegging van de in eenige Brusselsche en Luiksche dagbladen verbreide onwaarheden, de door de Pruissische regering bekend gemaakte stukken aan hetzelve mede te deelen. De graaf *von Galen* is vervangen door den baron *von Sydow* (die reeds te Brussel aangekomen is, en zijne geloofsbrieven overhandigd heeft).

Verder leest men in genoemde *Zeitung*, dat de wijs, waarop de riderschap van de Rijnprovincien en van Westfalen gemeend heeft, ten voordeele van den aartsbisschop [illegible] beide te treden, te Berlijn ten hoogste kwalijk is genomen; daar de leden van dezelve wel het regt hadden, zich *persoonlijk* dienaangaande tot den Koning te wenden, doch geenszins als *corporatie*. Ook werde het te Berlijn zeer ten kwade geduid, dat men in sommige kringen dier beide provincien zoo verre gegaan is, van de ambtenaren, ja zelfs alle Protestanten uit de gezelschappen uit te sluiten.

— In een geacht duitsch blad leest men, dat [illegible] op daaromtrent uit Parijs ontvangen aanwijzing, twee verbannen Polen te Dresden in hechtenis genomen zijn, welke voornemens waren, zich eerst naar Polen en vervolgens naar Petersburg te begeven. Deze lieden zijn geboren Krakauers, en zijn aan eene der drie beschermende mogendheden (niet Rusland) uitgeleverd. Men meent dat zij behooren tot het te Londen en Parijs gevestigde eedgespan van Koningsmoorders, en men is niet vreemd van het denkbeeld, dat genoemde twee personen in betrekking gestaan hebben met *Hubert* en anderen, die onlangs te Parijs zijn gevangen genomen, als beschuldigd van eenen aanslag tegen het leven van koning *Lodewijk Philips*.

— Van de Italiaansche grenzen wordt, van het midden van December, geschreven, dat het gebeurde met den aartsbisschop van Keulen te Rome eene groote verbazing had verwekt. Behalve de bekende aanspraak had Z. H. twee breves, in den geest dier aanspraak, uitgevaardigd, welke beide aan de twee groote Katholijke mogendheden, Oostenrijk en Frankrijk, officieel zouden medegedeeld worden. Te gelijk had de Paus zijnen apostolischen zegen aan den Aartsbisschop gegeven voor de wederwaardigheden en moeijelijkheden, welke hij, als een getrouw dienaar der kerk, reeds ondervonden had, en nog zou te duiden hebben. Ook verzekerde men, dat Z. H. ernstig het domkapittel had gewaarschuwd, geene stappen te doen, waardoor de regten van den Aartsbisschop in het minste verkort zouden worden.

— In de laatste dagen van December heeft het te Weenen zoo sterk gesneeuwd, dat men reeds begon sledevaarten te houden. Den 27 echter is plotseling dooiweder ingevallen, waardoor de Donau aanmerkelijk gewassen is.

— De regtstreeksche berigten uit Odessa, tot den 15den December luiden veel meer geruststellender dan vroeger. De pest had zich in de stad zelve niet verder dan tot eenige weinige huizen verbreid en sedert eenige dagen waren slechts enkele personen uit die weinige huizen door de ziekte aangetast. De gemeenschap tusschen de stad en de voorstad Moldawanka was hersteld geworden. Men noemt in deze [illegible] het gedrag der Russische geestelijken bij deze treurige [illegible].

— In een berigt uit Konstantinopel van 15 December leest men: „Men verzekert [illegible], dat de minister van buitenlandsche zaken, *Reschid*-bey, aan wien de tol-directeur *Tahir*-bey, tot hiertoe met de vreemde ministers gevoerde onderhandelingen over het nieuwe handels-tarief had voorgelegd, alle deszelfs plans en inzigten volkomen heeft goedgekeurd. *Reschid*-bey heeft zich voor de vrijheid van handel met afschaffing van alle tot hiertoe bestaan hebbende monopolien verklaard, en men ziet dus eerlang de sluiting van nieuwe handelsverdragen te gemoet, waarbij Turkije zijn vroeger handelstelsel geheel zal laten varen.

„De laatste berigten uit Trapezunt, van 2den December, bevestigen volkomen de vroegere tijdingen omtrent het snelle voortrukken van den Schach van Perzie tegen Herat, en voegen er bij dat hij zonder tegenstand te ontmoeten in de nabijheid dier stad is aangekomen. Dit is eene gewigtige gebeurtenis, die zijne heerschappij in Perzie moet bevestigen.”

Nederlanden.

Breda den 8sten Januarij.

De *Staats-Courant* van heden houdt de onderscheidene, laatstelijk door de beide kamers aangenomene ontwerpen, den 5den dezer als wetten uitgevaardigd, als: die tot vaststelling van de begrooting voor den jare 1838, op eene som van ƒ 44,678,046.30; die tot vaststelling der middelen tot dekking van de uitgaven begrepen in de begrooting van 1838; die omtrent den inkoop en de aflossing van schuld voor 1838, en die tot gelijkstelling van den accijns op de grove maatkolen en het kolengruis; de laatste uitgegeven den 6den Januarij.

— Sedert de laatste gedane bekendmaking zijn door de belanghebbenden geligt de navolgende door Z. M. verleende octrooijen:

Een octrooi in dato 23sten Junij 1837, voor den tijd van vijf jaren verleend aan *P. Willems Jun.* te Overschie, op de uitvinding van eene verbeterde wijze van vervaardiging van compositie-kaarsen, bijzonder geschikt voor scheepsgebruik.

Een octrooi in dato 9den Julij 1837, voor den tijd van vijftien jaren verleend aan *G. M. Hontges* [illegible], op de invoering van een [illegible] dienende tot het vervaardigen van looden pijpen, platen enz.

[illegible] voor den tijd van tien jaren verleend aan *R. Woodcroft* te Manchester, domicilium verkozen hebbende bij den solliciteur *J. J. van Dorp* te 's Gravenhage, op de invoering van eene verbeterde wijze om [illegible] weven [illegible]

Een octrooi in dato [illegible] November 1837, voor den tijd van vijftien jaren, van [illegible] April 1838 af, verleend aan [illegible] *Neu*-[illegible], domicilium verkozen hebbende bij *C. C. Uhlenbeck* te Amsterdam, op de invoering van verbetering in het bereiden van verwstoffen en het vervaardigen van kleuren, om daarmede te verwen, katoen te drukken en te schrijven.

— Te Alkmaar is in 73 jarigen ouderdom op den 2den Januarij ll. overleden jonkh. mr. *Gijsbert Fontein Verschuir*, kommandeur van de orde van den Nederlandschen leeuw, ridder van het legioen van [illegible] in buitengewonen dienst, lid van de Eerste kamer der Staten-Generaal, burgemeester van de stad Alkmaar, president van de commissie van landbouw in Noord-Holland, enz. enz.

— Te Utrecht zijn in het afgeloopene jaar geboren 1688 kinderen, als 871 jongens en 817 meisjes; het getal der overledenen heeft bedragen 1488, als 782 van het mannelijke, en 706 van het vrouwelijke geslacht; waaronder 83 doodgeborenen en 63 personen in het Rijks hospitaal; het getal der huwelijken was 408; dat der echtscheidingen 5.

— In het jaar 1837 zijn te Haarlem geboren 398 zoons, 389 dochters, te zamen 787 kinderen, waaronder 11 paren tweelingen en één drieling. Overleden zijn 332 personen van het mannelijke geslacht, 344 van het vrouwelijke, te zamen 676. Gehuwd 197 paren.

Te Zaandam werden geboren 209 zoons, 206 dochters, te zamen 415 kinderen. Overleden 151 personen van het mannelijke, en 168 van het vrouwelijke geslacht, te zamen 319, waaronder begrepen zijn 12, welke elders zijn overleden. Gehuwd 125 paren. Echtscheiding 1.

— De *Utrechtsche-Courant* vermeldt, dat de bij haar ontvangene mededeeling wegens de longziekte onder het rundvee in de provincie Utrecht, zich tot hiertoe slechts onder weinige gemeenten in die provincie had vertoond en dat door de administratie de vereischte voorzorgmaatregelen en bevelen waren verordend.

— Den 31sten December is te Havre eene bijeenkomst der deelhebbers in de naamlooze maatschappij voor de stoomvaart tusschen die haven en Holland gehouden, waaruit is gebleken, dat, sedert den 10den Junij ll., de stoomboot dezer maatschappij *Rotterdam*, tusschen Havre en Rotterdam in de vaart is gebragt, de winsten gedurende twintig reizen reeds groot genoeg zijn geweest, om dadelijk eene uitdeeling van 7 percent per aandeel te doen. Er is tevens besloten, om het kapitaal der maatschappij van 500,000 tot een millioen franken te brengen en daarvoor eene tweede stoomboot aan te bouwen en in de vaart te brengen, welke stoomboot den naam van *Amsterdam* voeren zal.

De belgische kamer van vertegenwoordigers heeft ll. vrijdag ook het budget der middelen en wegen ten bedrage van ruim 94 en een half millioen fr., aangenomen en daarmede den arbeid der begrooting ten einde gebragt.

— De heer *Sydow* is thans, gedurende het afwezen van den heer *van Galen*, tijdelijk als pruissisch zaakgelastigde in Belgie geaccrediteerd.

— Te Antwerpen werden gisteren (7den dezer), de Ardoin tegen 19⅞ verhandeld.

De jongste berigten uit Kanada, van den 9den December, luiden weder gunstig voor de zaak des Moederlands. De kolonel *Gore* heeft zijnen togt naar St. Denis gelukkig volvoerd, en die plaats aan de opstandelingen zonder slag of stoot ontnomen. Hij heeft voorts St. Charles bezet, en zich naar St. Hyacinthe begeven. De kolonel *Wetherall* maakte zich gereed, om op Groot-Brule te trekken.

Men meldt het er voor, dat indien de troepen der Koningin zich slechts tot het einde van den winter konden staande houden, deze, met de in gereed gemaakte versterkingen, den opstand spoedig zouden dempen.

Lord *Gosford*, gouverneur van Beneden-Kanada, heeft eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij tot den terugkeer tot de orde en gehoorzaamheid vermaant, en verzekert, dat het bewind liever vergeven dan kastijden zal; evenwel [illegible] de behoudende partij in Engeland alles behalve tevreden is. De ministerielen achten dit echter [illegible] en [illegible] geene maatregelen van voorzorg verzuimd.

Op de inhechtenisneming der hoofden van den opstand zijn aanzienlijke prijzen gesteld. *Papineau* en anderen houden zich thans schuil.

— Berigten uit Bahia, van den 9den November ll., behelzen, dat die stad toen steeds in de magt der opstandelingen was, dezelve zou van den kant des Braziliaanschen bewinds met kracht worden aangetast.

— Te Londen waren den 6den dezer, genoteerd: 3 pCt. geconz. 92; Nederl. 5 pCt. 101⅛; de 2½ pCt. 53; Spanje 19⅞; Port. 19¾; Columbia 24; Mexico 20; Brazilië [illegible].

VERTROUWEN.

Indien wij enkel meestentijd geloof hechten aan het oordeel van [illegible], hetzij uit [illegible], hetzij uit gemeenzaamheid, niet

den donkerheid rond ons willen zien; die niet anders dan zuchten over den toestand des lands; die de wel is waar zware maar, toch dragelijke lasten als voorboden van 's lands ondergang beschouwen, en uit de lijst der staatsschuldbrieven alleen het gevolg trekken, dat een staatsbankroet onvermijdelijk is; die in de voortduring van het *status quo* de bronader van nog grootere vermeerdering van schuldopeenstapeling vinden; — indien zeggen wij, aan die wijze van zien alleen moesten toetsen, of de staat der Nederlanden haren ondergang nabij, of wel in bloei en welvaart is, dan lijdt het geene tegenspraak; dan zouden wij het wee! onze rampzalige landgenooten moeten toeroepen. Maar als wij niet afkeerig zijn, om alle die zaken ook van de keerzijde te beschouwen, en van alle kanten het gezigtspunt nemen, om volkomene beschouwingen te krijgen, en daarnaar te oordeelen; dan zal de uitkomst deze zijn, dat wij met vertrouwen de toekomst mogen te gemoet gaan. Verre van ons dat gevoelen, alsof het in ons land een Paradijs zoude zijn, alsof de residentie het Eldorado zoude wezen; als of met andere woorden, ons land hoogst wenschelijk gelukkig; en onze regering onfeilbaar zoude wezen; maar als wij een blik werpen op de laatste doorgeleefde zeven jaren, en dan de staat des lands in 1837 bij dien van 1830 vergelijken, dan hebben wij eenen merkbaren vooruitgang in de meeste zaken te bespeuren, die niet nalaten kan eenen gunstigen indruk na te laten, en ons te bemoedigen voor de toekomst. Men herinnere zich al dien rouw en die verslagenheid, toen de opstand uitbarstte te midden van vollen vrede; men verlevendige zich die verlatenheid, waarvan buitenlandsche staatkunde en verraderij ons hadden blootgesteld; het openbaar crediet geschokt, zoodat de 2½ pCt. daalden van 66 tot 36 pCt. Het is waar, de natie spoedde te wapen en de vestingen werden met het weinig voorhandene en juist niet te beste materieel (alles was in de grensvestingen opgelegd geworden) versterkt; maar welke financiele redmiddelen moesten er niet te baat genomen worden, om in den schier reddeloozen toestand des lands te voorzien! Ja de dwangmaatregelen van 1832 deden den nood nog stijgen; die door de weder-opening der Schelde was voorafgegaan! Maar uit dien bajert van beroerte en verwarring reeds licht en orde hervoort; de welvaart herleefde of herbloeiden of Amsterdam en Rotterdam niet? Werd Gelderland niet de lustplaats der Nederlanders die vroeger plegden Braband te bezoeken; en heerscht er niet een vernieuwd werkzaam gewoel in de steden Haarlem en Leyden, waar het fabriekwezen nog meerder uitbreiding belooft? Het is waar, al de provincien hebben juist geen voordeel getrokken van den door de voorvallen van 1830 gewijzigden staat van zaken. Maar is er in die provincien wel de goede wil, maar meer nog de onderneming en bereidvaardigheid betoond, om met aflegging van den ouden slenter, de handen te reppen en zich de omstandigheden ten nutte te maken? — En met dat al; gaat het den lande wel, ondanks het drukkend *status quo*. Als die eindschikking daar zal zijn, en de schatten van het Oosten de in tijd van nood gemaakte schulden zullen te niet doen; zal dan de staat der Nederlanden, met eene beproefde natie bevolkt, met een moedig leger, met eene goede zeemagt, met aanzien buiten 's lands, en met goede instellingen, onder het bestuur van een edeldenkenden Vorst, niet bemoedigd de toekomst te gemoet gaan, en, met vertrouwen op de Voorzienigheid dier eindschikking afwachten.

ALLERLEI.

De voorzitter der akademie van beeldende kunsten te Londen, sir *Martin Archer Shee*, heeft onlangs een vlugschrift in het licht gegeven, waarin hij zijne meening te kennen geeft over de wijze op welke de kunst, en voornamelijk de schilderkunst, in zijn vaderland zou zijn op te beuren. Deze kunstminnaar heeft reeds ten jare 1809 dergelijke pogingen, maar zonder eenige vrucht, aangewend; Engeland had toen echter meer te doen dan op de bevordering der kunsten te denken. Thans is, wel is waar, dit tijdstip lang voorbij, en Engeland zou sedert als de regte neiging hiervoor in genoegzame mate bij deszelfs bewoners bestaan had, de kunsten evenzeer tot eene bewonderenswaardige hoogte hebben kunnen opvoeren, als de wetenschappen, den handel en zijne ten toppunt gebragte technische kennis; — maar sir *Martin* meent niettemin dat, zoo de kunsten, en in het bijzonder het historische vak der schilderkunst, onder wier beoefenaars hij zich zelven ook telt, in Engeland geen voortgang hebben gemaakt, gebrek aan openbare aanmoediging hiervan de eenige oorzaak zou wezen. Het parlement, zegt hij, heeft reeds zoo menigwerf aanzienlijke geldsommen tot geheel nuttelooze einden ingewilligd, terwijl hij slechts maar weinig — jaarlijks 5000 pond. sterl. (*f* 60,000) eischte tot het bereiken van een grootsch doel, namelijk om aan Engeland; met betrekking tot hoogere kunstvoortbrengselen, zijnen rang onder de beschaafde Europesche volken te doen innemen. » Laten wij toch" — zoo vervolgt de Voorzitter der Akademie — » de grievende veronderstelling, dat ons land geen kunst zin zou bezitten, niet eerder voor gegrond aannemen, voordat wij althans ééne proeve in dit opzigt hebben genomen. Laten wij hen, die de deugden en de dapperheid der Grieken bezitten, niet voor ongeschikt verklaren om ook den smaak der Grieken tot den hunnen te maken, zoolang wij hun den weg daartoe niet hebben aangewezen, of de middelen en de gelegenheid aan de hand hebben gedaan om zich dien eigen te maken!" — Men zoude billijkerwijze evenwel in overweging mogen geven, of de in Engeland sedert eeuwen opgehoopte kunstschatten niet onderen en nieuweren tijd dezen weg niet veel gemakkelijker en zekerder moesten aanwijzen en ruimer gelegenheid geven om daartoe vatbare gemoederen voor de kunst te ontgloeijen, dan de 5000 ponden sterling, die sir *Martin Shee* jaarlijks tot aanmoediging derzelve verlangt. Intusschen gunt men den voor den roem van zijn vaderland ijverende voorzitter volgaarne de vervulling van zijn wensch. Slechts om de drie jaren stelt hij zich voor de [illegible], die midderwijlerwijl tot 15,000 ponden sterling (*f* 300,000) zoude zijn aangegroeid, te verdeelen en dezelve voor drie klassen te splitsen, te weten: Eerste klasse. Onderwerpen uit de gewijde of uit de engelsche geschiedenis, ten minste met 13 levensgroote figuren; mogende echter geen der stukken grooteren omvang hebben dan de *cartons* van *Raphael*, in Hampton-Court; 1ste prijs 3000, 2de 2000, en 3de prijs 1000 pd. st. — Tweede klasse. Onderwerpen naar de keuze des kunstenaars, ten minste met 7 figuren in levensgrootte, of met 13 kleinere figuren, moetende de schilderij ten minste den omvang hebben van [illegible] stuk van *West*: *de dood des generaals Wolff*; 1ste prijs [illegible], de 2de 1000, 3de prijs 750 pd. st. Derde klasse. Onderwerpen insgelijks naar de keuze des schilders, zonder bepaling van het aantal figuren; moetende het stuk echter ten minste de groote hebben van *de Sacramenten* van *Poussin*; 1ste prijs 750 2de 500, 3de prijs 300 pd. st. Bovendien zouden er nog in elke klasse drie prijzen, — in de eerste een van 500, in de tweede een van 300 en in de derde een van 150 pd. st. — worden uitgereikt aan hen die na de bekroonde stukken, als het eerst [illegible] prijs de dingen in aanmerking kwamen.

RUSSISCHE PELTERIJEN.

D. JAKIBOWITZ, *Bontwerker*, maakt het geëerde Publiek dezer Stad bekend, dat hij nieuwe verzendingen bekomen heeft, waarbij ook de bij hem bestelde Goederen aangekomen zijn. Hij verblijft alhier nog 8 dagen, en is uitgepakt in het *Hôtel des Pays-Bas*.

STOOM-JAGT
PRINSES MARIANNE,
van MIDDELBURG naar ROTTERDAM.
Januarij 1838.

Van MIDDELBURG.				Van ROTTERDAM.			
Donderdag	11.	's morg. 5	uur.	Vrijdag	12.	's morg.	6 uur.
Zondag	14.	» 6	»	Dingsdag	16.	»	7 »

*** J. D. SYBRANDI, Boekverkooper en Boekdrukker te Amsterdam, geeft uit en heeft alom verkrijgbaar gesteld:

DE STAATKUNDIGE PARTIJEN IN NOORD-NEDERLAND, geschetst in een historisch overzigt van deszelfs binnenlandsche Staatsgesteldheid van het einde der Grafelijke Regering tot op het jaar 1813. In gr. 8°. *f* 3,80.

*** Menigvuldige ondervindingen, de verklaringen van [illegible] Akademien, [illegible] ten staven, dat de SIROOP VAN JOHNSON [illegible] pingen, de Borstpijnen en alle soorten van Hoest [illegible] heden doet verdwijnen en van dezelve [illegible] op het Hart, de Waterlozing te werken en de prikkelbaarheid der Zenuwen te bedaren. (*Zie ons No. van* [illegible] *cember ll.*)

Te Breda, bij *van den Goorbergh*, in 's Hage, bij *Mouton en Zoon*, Depothouders; te Rotterdam, bij *Loseel Vorsthuis*; te Leyden, bij *Zeit*, Gousseur; te Utrecht, bij *Kemink*; te 's Hertogenbosch, bij *Welsch*; te Dordrecht, bij *van Goudoever*.

Te Breda, bij BROESE en COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.